

عنوان مقاله:

ارزیابی عوامل مؤثر بر نرخ حوادث شغلی در استان مازندران طی سال‌های 1388 و 1389

محل انتشار:

کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در شریان‌های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد رضا علائی نژاد - کارشناس ارشد مدیریت HSE مدیریت درمان تامین اجتماعی مازندران

ایرج محمدفام - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان

ساناز غازی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

بیان مسئله: در حال حاضر حدود 45 درصد جمعیت دنیا و 58 درصد افراد بالای 10 سال در شمار نیروی کار دنیا قرار می‌گیرند. بسیاری از افراد بیش از یک سوم زندگی پس از بلوغ خود را در محیط‌های مخاطره‌آمیز کاری می‌گذرانند که در این زمان با انواع مخاطرات شغلی روبرو هستند. ناگوارترین پیامد این مخاطرات، مرگ زودرس نیروی کار است. پیشگیری از بروز حوادث شغلی از ابعاد انسانی، اجتماعی و اقتصادی حایز اهمیت است. بدیهی است گام اول پیشگیری از حوادث شناخت کیفی و کمی عوامل تأثیرگذار بر بروز حوادث می‌باشد. هدف: هدف این پژوهش، بررسی حوادث شغلی رخ داده در سطح استان مازندران (ثبت شده در اداره کل تامین اجتماعی استان در طول سال‌های 1388 و 1389) و تعیین علل و عوامل مؤثر در بروز آنها از طریق مدلسازی آماری است. مواد و روشها: در این مطالعه پس از جمع‌آوری اطلاعات موردنظر و دسته‌بندی آنها، با استفاده از نرم‌افزار SPSS تأثیر متغیرهای تعداد حادثه، نوع کارگاه، جنس، سن، زمان حادثه، عضو حادثه‌دیده، محل حادثه، نتیجه حادثه، علت وقوع، نوع حادثه، تعداد روز بستری، تعداد روز استراحت سرپائی، نوع شغل و ارتباط حوادث با تعداد بیمه شده و تعداد کارگاه‌ها نسبت به شدت حادثه و دیگر نرخ‌های قابل محاسبه، بررسی و تجزیه و تحلیل و در نهایت ارتباط بین آنها بررسی شده و مدلی براساس عوامل اصلی مؤثر در شت حادثه با بهره‌گیری از رگرسیون لجستیک ارائه گردید. یافته‌های و نتایج: نتایج بدست آمده در این پژوهش با استفاده از رگرسیون لجستیک نشان می‌دهد که متغیرهایی مانند رنج سنی و بی‌احتیاطی، تجهیزات معیوب و بدون حفاظ، محل وقوع و ماه وقوع حادثه، نوع بیمه، بعنوان متغیرهای فردی، محیطی و شغلی، بیشترین تأثیر را در بروز و شدت حوادث شغلی (مرگ، از کار افتاده کلی، از کار افتاده جزئی، از کار افتاده کمتر از 33 درصد) دارا بوده و متغیرهای دیگر مدت زمان بستری و استراحت سرپائی پس از وقوع حادثه، مؤثرترین عوامل تعیین شدت حادثه بوده است. نتایج آزمون‌های کای دو و همبستگی نیز روابط قوی بین متغیرهای مستقل فوق را با متغیر وابسته شدت حادثه همانند نتایج رگرسیون لجستیک تأیید می‌کند. همچنین در مدل‌های ارائه شده میزان تأثیر هر یک از متغیرهای مستقل فوق در شدت حادثه، معین شده است. نتیجه‌گیری: تنوع عوامل محیطی در بروز حوادث شغلی، سن پایین اکثریت افراد حادثه دیده با چاشنی بی‌احتیاطی بعنوان عوامل فردی و با توجه به اینکه اکثریت بیمه‌شدگان تامین اجتماعی را، بیمه‌شدگان اجباری تشکیل داده و بیشترین حوادث شغلی به وقوع پیوسته مربوط به این قشر از بیمه‌شدگان می‌باشد، برنامه‌ریزی صحیح و اصولی بلندمدت به منظور افزایش سطح ایمنی صنایع و سازمان‌ها با نظارت مستمر مراکز ذیربط از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد.

کلمات کلیدی:

حوادث شغلی، بیمه شده، علل حادثه، تامین اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/261826>

